

Cílem práce bylo na více úrovních představit symbol labyrintu a možnosti jeho využívání v psychosociálních službách. Při naplňování tohoto cíle jsem vycházela ze studia odborné literatury, rozhovorů se zahraničními specialisty a vlastních zkušeností z práce s labyrintem. Nejprve jsem se věnovala imaginaci a symbolickému jazyku, jichž se používání labyrintů dotýká. Skrze hlubinnou psychologii C. G. Junga jsem ukotvila labyrint do rámce společenskovedních teorií. Poté jsem se zabývala definicí labyrintu, etymologií slova labyrint a původem labyrintového konceptu. Předestřela jsem klasifikaci labyrintů a rozebírala jsem jejich interpretační varianty. Dále jsem rekonstruovala způsoby, jakými mohli labyrinty využívat starověcí Evropané, lidé z mimoevropských civilizací (Asie, Indonésie, Afriky a Ameriky) a středověcí křesťané. Sledovala jsem vývoj labyrintů v průběhu 20. století, odkrývala jsem významy symbolu labyrintu pro současného člověka a ukazovala možnosti práce s labyrintem v psychosomatické medicíně a psychosociálních službách, přičemž jsem využila kazuistku a závěry výzkumu vlivu labyrintů na redukci stresu. Vyjmenovala jsem veřejně přístupné labyrinty v České Republice a na základě vlastních zkušeností s prací s labyrinty jsem uvedla konkrétní příklady jejich využití v českých psychosociálních službách. Práci jsem zakončila popisem procesu labyrintu a úkolů, které během něho stojí před pomáhajícím profesionálem.